

KONFERENCA DSI_2008

Od 9. do 11. aprila 2008 je v Kongresnem centru Grand hotela Bernardin v Portorožu potekala 15. konferenca Dnevi Slovenske Informatike 2008 z naslovom *Interoperabilnost kot izziv informatiki*, ki jo je organiziralo Društvo slovenskih informatikov.

Konferenca se je začela na skupnem plenarnem zasедanju, delo pa se je nadaljevalo po sekcijah, na okroglih mizah in delavnicah.

Vsebina konference je bila razdeljena tako, da so bila obravnavana praktično vsa aktualna področja informatike. V vsaki sekciji se je delo začelo s kakovostnim vabljenim predavanjem, vsebinsko poglobljene okrogle mize pa so zaokrožile večji programski sklop.

Sekcije:

- Interoperabilnost in odprti standardi
- Informatika v finančnih institucijah
- Sodobne informacijske tehnologije in arhitektura
- Informacijska družba
- Informacijska podpora odločanju
- Menedžment poslovnih procesov
- Informacijske rešitve
- Metodologije in pristopi k obvladovanju informatike
- Strateški vidiki informatike
- Operacijske raziskave
- Študentski forum

Okrogle mize

- Interoperabilnost in odprti standardi
- Mobilne aplikacije in konvergenca fiksne in mobilne tehnologije
- E-demokracija
- Primeri uspešne vpeljave SOA v Sloveniji

Delavnica:

- Celovito upravljanje s poslovnimi pravili

Sodelavci iz Izuma smo se udeležili predavanj naslednjih opisanih sekcij in okroglih miz.

PRVI DAN

Niko Schlamberger, predsednik slovenskega društva Informatika, je podal nekaj uvodnih besed o temi posvetovanja. Povedal je, da konferenca kljub naprednim tehnologijam ne beleži upada števila udeležencev in je vsem navzočim zaželel prijetno in koristno druženje.

Uspešno delo na konferenci je zaželel še **dr. Marjan Krišper**, predsednik programskega sveta, samo konferenco pa je otvoril častni govornik, minister **dr. Žiga Turk**, ki je spregovoril o prispevku informatike in njenem pomenu v razvoju nacionalnih ekonomij.

Vabljen predavatelj na temo *Izvozna prebojna špica slovenske informatike* je imel **Tone Stanovnik** (Špica International). Govoril je o pomenu povezovanja slovenskih IT ponudnikov in specialistov pri izvoznem preboju na zahtevna in konkurenčna zahodna tržišča.

Naslednji vabljeni predavatelj **Serge Novaretti** (iz IDABC Unit, Generalni direktorat za informatiko pri Evropski komisiji) je na temo *European interoperability framework* govoril o vzpostavljanju standardov in fazah revidiranja standardov interoperabilnosti pri evropski e-upravi.

Interoperabilnost in odprti standardi

Sklop predavanj na temo interoperabilnosti sta vodila **dr. Davorka Šel** (Ministrstvo za javno upravo) in **dr. Rok Rupnik** (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za računalništvo in informatiko).

Predavanja je začela **mag. Maruška Damjan** (Statistični urad Republike Slovenije) s prispevkom *Standardi SDMX kot priložnost za zagotavljanje interoperabilnosti rešitev za izmenjavo statističnih podatkov in metapodatkov*.

Avtorica je predstavila mednarodne izkušnje pri snovanju iniciative za izmenjavo statističnih podatkov in metapodatkov SDMX. Gre za mednarodno pobudo *Statistical Data and Metadata eXchange*, h kateri je leta 2001 pristopilo sedem mednarodnih organizacij. Osnovni cilj

pobude je spodbuditi razvoj in uporabo bolj učinkovitih procesov izmenjave statističnih podatkov in metapodatkov med mednarodnimi organizacijami in njihovimi članicami. V okviru pobude SDMX se oblikujejo standardi in navodila za zagotavljanje interoperabilnosti rešitev na področju mednarodnega statističnega poročanja (<http://ec.europa.eu/idabc/>).

Glavno temo je nadaljeval **Luka Debeljak** (Microsoft, d. o. o.) s prispevkom *Združljivost in spodbujanje inovacij*.

Da bi razumeli, kako lahko podjetja uresničujejo zahteve tehnološke združljivosti v praksi, je avtor predstavil pristop podjetja Microsoft. To podjetje sodeluje s številnimi partnerji in organizacijami in ima velike potrebe po zagotavljanju združljivosti na različnih področjih, od združljivosti aplikacij in komunikacijskih protokolov do združljivosti dokumentov in standardov.

Podjetja v sodobnem poslovnem svetu preprosto ne morejo več samostojno razvijati in izkoriščati vseh rezultatov raziskav in razvoja. Zaradi tega se morajo čedalje bolj opirati na zunanje vire, s katerimi lahko sodelujejo samo v okviru odprte inovacije, ki jo omogoča združljivost:

- razvoj združljive programske opreme,
- sodelovanje z industrijskimi partnerji in vladami,
- omogočanje dostopa do tehnologije,
- razvoj in implementacija panožnih standardov.

Predavanja je nadaljeval **mag. Roman Tomažič** (IPMIT, d. o. o.) s prispevkom *Nacionalni interopeartibilnostni okvir*.

Nacionalni interoperabilnostni okvir – NIO predstavlja množico pravil, standardov, priporočil in dobro prakso za izgradnjo in obvladovanje elektronskih storitev javne uprave.

Iz praktičnih izkušenj je vzpostavitev NIO kompleksna naloga, ki v prvi fazi zahteva usklajeno sodelovanje številnih organizacij in nosilcev znanja za popis obstoječega stanja, v drugi fazi zahteva strokovnjake za določena področja NIO, da se lahko določijo skupni standardi, priporočila in dobre prakse, in v tretji fazi, ki je praktično tudi najpomembnejša, zahteva usklajeno delovanje vseh skrbnikov NIO.

Elementi NIO bodo omogočili enotno pridobivanje podatkov iz uradnih evidenc, povezovanje informacijskih sistemov in posledično učinkovitejše povezovanje državnih organov za zadovoljitev potreb uporabnikov. Upoštevanje enotnih pravil NIO s strani državnih organov in drugih

institucij bo omogočilo boljše in enotne elektronske storitve za prebivalce in podjetja, predvsem pa bo možno elektronske storitve povezati in z njimi v celoti podpreti neki življenjski ali poslovni dogodek.

Uroš Nova in **Andrej Šoštarčič** (Hermes Softlab, d. d.) sta s prispevkom *Uporaba skupnega podatkovnega modela pri integraciji poslovnih aplikacij* ta vsebinski sklop zaključila.

Ker je oblikovanje skupnega podatkovnega modela za posamezno poslovno področje dolgotrajna aktivnost, je smiselno razmisliti o izbiri globalnega podatkovnega modela kot osnovi za oblikovanje lastnega skupnega podatkovnega modela. Prednosti globalnega podatkovnega modela sta tudi lažje povezovanje med poslovnimi partnerji ter večja izbira in lažja integracija standardnih poslovnih aplikacij, ki podpirajo določeno poslovno domeno in uporabljajo globalni podatkovni model.

Z vidika proizvajalca programske opreme in sistemskega integratorja uporaba globalnega skupnega podatkovnega modela zelo olajša delo pri realizaciji projektov.

Po mnenju avtorjev bo interoperabilnost poslovnih aplikacij in rešitev na področju podatkovnih modelov eno izmed ključnih področij, na katerem bodo lahko lastniki poslovnih informacijskih sistemov dosegli časovno in stroškovno optimizacijo projektov.

DRUGI DAN

Vabljen predavanje *Izdelava aplikacije za vodenje poslovnih procesov na primeru JANNE – obvladovanje javnih naročil* je imel **Marko Štrukelj**.

Prikazal je praktične pristope k izdelavi aplikacije za vodenje poslovnih procesov z uporabo Microsoftove knjižnice Windows Workflow Foundation. Predstavil je diagramsko tehniko, pri kateri sodelujeta analitik in programer ter dokumentni sistem, integriran v proces, kjer se odlagajo generirani dokumenti. Predstavljen sistem naj bi omogočal hiter razvoj, naročniku pa omogočal enostaven nadzor nad procesom, obenem pa naj bi se zmanjšalo tudi število napak in zamud.

Vabljen predavanje *Interoperabilnost prostorskih podatkov* je predstavil **Uroš Mladenović** (iz Geodetske uprave RS).

Predstavil je pomen interoperabilnosti na področju geomatike in prostorskih podatkov. Tako si Geodetska uprava kot eden največjih ponudnikov geodetskih podatkov prizadeva za uvedbo načel urejenega in standardiziranega dostopa do prostorskih podatkov. V ta namen razvija

storitve za pregledovanje in prenos podatkov v okviru specifikacij OGC (Open Geospatial Consortium) in standardov ISO.

Strateški vidiki informatike

Prispevek *Strateško planiranje informatike kot kontinuiran učeči proces* je predstavila **mag. Alenka Rožanec** (soavtor dr. Marjan Krisper).

Strateško planiranje informatike je kontinuiran učeči proces, v katerem vodstveni delavci, strokovnjaki s področja informatike in uporabniki s partnerstvom tako pri izdelavi, uresničevanju kot vrednotenju rezultatov strateškega plana zagotavljajo maksimalno izrabo informacijskih tehnologij za doseganje dolgoročne poslovne uspešnosti poslovnega sistema.

Interoperabilnost in odprti standardi

Vsebinski sklop na temo interoperabilnosti sta vodila **dr. Davorka Šel** (Ministrstvo za javno upravo) in **dr. Rok Rupnik** (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za računalništvo in informatiko).

Avtorji **Domen Mongus**, **Blaž Repnik**, **Borut Žalik** (Univerza v Mariboru, FERI) ter **Vinko Podobnik** in **Miloš Pegan** (IGEA, d. o. o.) so v prispevku *Zagotavljanje interoperabilnosti v geografskih informacijskih sistemih* predstavili posebnosti geografskih informacijskih sistemov in poudarili pomen interoperabilnosti na tem področju. Področje GIS je izredno bogato zaradi nabora najrazličnejših podatkov, ponudnikov podatkov in programskih rešitev. Na kratko so predstavili Konzorcij OGC in njegove najpomembnejše standarde GML, WMS, WFS in SLD. V nadaljevanju so opisali odprtokodno implementacijo teh standardov GeoServer. Na koncu pa so še na kratko predstavili preprosto spletno aplikacijo, ki temelji na interoperabilnih standardih OGC in je implementirana z GeoServerjem.

Nadaljeval je **Mitja Šturm** (Genis, d. o. o.) s prispevkom *IO-vrtci – pilotni interoperabilnostni informacijski sistem*.

Namen pilotnega interoperabilnostnega informacijskega sistema je realizacija ene uporabniške storitve v okviru NIO. V ta namen je bila izdelana uporabniška storitev IO-Vrtci, katere naloga je pridobivanje podatkov, ki se uporabljajo v postopkih odločanja o prošnjah za znižano plačilo vrtca iz določenih institucij.

Pilotna aplikacija IO-Vrtci predstavlja eno izmed mnogih aplikacij ali procesov, ki se že izvajajo znotraj nacionalno načrtanih projektov in se bodo tudi v prihodnje. Cilj apli-

kacije ni samo tehnična izvedba aplikacije, ampak soočenje z vsemi problemi in težavami, s katerimi se srečujejo pri uvajanju tovrstnih rešitev in postopkov. Med drugim je bil s pilotno aplikacijo načrtan tudi model, ki služi kot osnova za izvedbo vseh kasnejših postopkov znotraj zasnovanih projektov e-uprave.

Dr. Aram Karalič in **Stojan Košti** (Temida, d. o. o.) sta v prispevku *Primeri implementiranih interoperabilnih sistemov v G2G in G2B* izpostavila, da je interoperabilnost danes nujen pogoj za uspešen razvoj informacijske družbe. Ovire, ki so še do nedavnega preprečevale bolj intenziven razvoj v smeri interoperabilnosti in e-poslovanja, se z uporabo različnih konceptov sodobnih tehnologij, kot so spletne storitve, zdijo lažje premagljive.

Koncept, temelječ na storitveni arhitekturi, se pri tem kaže kot eden izmed ustrežnejših za uresničitev ciljev, ki si jih je zastavila Slovenija na tem področju. Interoperabilnost na podlagi odprtih standardov tako omogoča hitrejši razvoj in uveljavitev inovacij (tehnoloških, organizacijskih, procesnih), s čimer spodbuja hitrejše širjenje znanja, vključenost, inovativnost in konkurenčnost celotne družbe.

Avtorji **Tadej Poljšek**, **Jože Čož** in **Janja Deržaj** (Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije) so s prispevkom *Spletne storitve za učinkovito poslovanje javnega zavoda* zaključili temo o interoperabilnosti.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije z uporabo spletnih storitev zagotavlja vse kakovostnejši servis svojim partnerjem in omogoča poenostavitve internih poslovnih procesov. V zadnjih dveh letih je uvedel številne aplikativne rešitve, ki temeljijo na novih tehnologijah, veliko ima tudi načrtov za prihodnje. V prispevku so bile predstavljene praktične izkušnje pri načrtovanju in razvoju naslednjih rešitev: izmenjevanje podatkov z Zavodom RS za zaposlovanje, izmenjevanje podatkov z Geodetsko upravo RS, sodelovanje v sistemu e-Vem, projekt online zdravstvenega zavarovanja in izmenjevanje podatkov.

Vložen napor v osvajanje znanja in izkušenj se je že izplačal, saj nove rešitve že prinašajo številne prednosti, ki se kažejo v poenostavitvi poslovnih procesov, posodobitvi storitev za zunanje uporabnike, hitrih in zanesljivih prenosih podatkov, ustrezni varnosti osebnih in zaupnih podatkov in v učinkoviti dodatni izrabi obstoječe informacijske opreme.

Informacijska družba

Sekcijo je vodil **mag. Franci Pivec** (Institut informacijskih znanosti v Mariboru).

Prva sta se predstavila **Julija Bele Lapuh** in **David Rozman** (B2, d. o. o.) s prispevkom *E-izobraževanje na delovnem mestu*. Informacijska tehnologija tudi na področju izobraževanja vedno bolj intenzivno ponuja številne priložnosti. Na področju poslovnega izobraževanja je prilagoditev časa, kraja in hitrosti izobraževanja po meri posameznika ne le zaželen, ampak v mnogih primerih edini racionalni pristop k izobraževanju.

Za izvedbo e-izobraževanja je treba zagotoviti naslednje elemente:

- tehnologijo (virtualno učno okolje dostopno preko interneta),
- interaktivno, multimedijsko gradivo (e-gradivo),
- pedagoške storitve (izdelava e-gradiva, izvedba e-tečajev, usposabljanje pedagoških delavcev za izvajanje e-izobraževanja),
- nepedagoške in upravljaljske storitve (tehnična pomoč, organizacija izvedbe e-tečajev, administracija in menedžment, evalvacija).

E-izobraževanje, ki bo predvsem zaradi tesne prepletenosti s tehnologijo še naprej ponujalo številne izzive v razvoju tako novih uporabniških izkušenj kot posodabljanju in avtomatizaciji obstoječih procesov, omogoča s praviim pristopom prav gotovo odlične rešitve za potrebe sodobnega človeka.

Tomaž Turk in **Peter Trkman** (Univerza v Ljubljani, Ekonomska fakulteta) sta predstavila prispevek *Bassov model privzemanja širokopasovnega dostopa do interneta*.

Privzemanje širokopasovnega dostopa do interneta je v zadnjih letih pritegnilo razmeroma veliko pozornosti poslovnega okolja, civilne družbe, državnih organov in raziskovalnih institucij, ki delujejo na področju elektronskih komunikacij in informatike nasploh. V članku sta avtorja prikazala rezultat analize privzemanja širokopasovnega dostopa v 20 izbranih državah v Evropi. Uporabila sta že uveljavljeni Bassov model za spremljanje in napovedovanje dinamike privzemanja novih izdelkov in storitev. Kljub temu da se širokopasovni dostop šteje za zelo hitro razvijajočo se tehnologijo, pa so ugotovili, da privzemanje poteka na podoben način, kot je potekalo pri primerljivih "naročniških" storitvah.

Poleg tega rezultati kažejo, da bo proces privzemanja zastal, če se ne bodo razvile nove vsebinske storitve.

Dr. Peter Purg (Univerza na Primorskem, Fakulteta za management) je v prispevku *Ekologija spleta 2.0* pregledno predstavil razumevanje aktualnega pojma splet 2.0 ter razpravljal o tehnoloških in komunikacijskih pojavih.

Z vidika medijske ekologije je izpeljal vodila in vizije za aktivno soudeležbo pri vzpostavljanju, upravljanju svetovnega spleta, okolja ter hkrati posamezniku prijaznega okolja mnogoterih socialnih, poslovnih in ne nazadnje političnih procesov.

Odločilna priložnost, ki jo s seboj prinašajo nove rabe spletnih in multimedijskih tehnologij, kot npr. splet 2.0, se kaže ravno v obnovi vzporednih, dvo- in večsmernih komunikacijskih oblik in modelov. Le-ti v družbi zagotavljajo ustrezne procese regeneracije in preprečujejo stopnjevanje negativnih medkulturnih napetosti ter konfliktov.

Blaž Rodič (Univerzitetno in raziskovalno središče Novo mesto) pa je v prispevku z naslovom *Projekt MO.DI – dostop do elektronskih javnih storitev v gorskih skupnostih* predstavil projekt Mo.Di – Montagne Digitale, ki je potekal od leta 2005 do 2007. To je bil model, razvit za zmanjšanje izolacije gorskih skupnosti s pomočjo uvajanja informacijske tehnologije. Prebivalci gorskih naselij so oddaljeni od administrativnih centrov, javne storitve so jim težje dostopne, poleg tega pa imajo pomanjkljivo znanje uporabe informacijske tehnologije. Cilj projekta je bil z uvajalnimi tečaji in prosto dostopnimi e-točkami z asistenco izboljšati poznavanje informacijske tehnologije prebivalcev in jim olajšati dostop do javnih storitev. Na podlagi potreb prebivalcev je bil zgrajen spletni portal, ki omogoča enostaven dostop do najpomembnejših javnih storitev preko interneta.

Projekt Mo.Di je financirala EU v okviru programa INTERREG IIIC Jug iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj (ERDF), ki je del Strukturnih skladov EU, sofinanciran pa je že iz sredstev nacionalnih projektov partnerjev. V Sloveniji si bile v projekt zajete tri vasi na Gorenjskem (Planina pod Golico, Lom pod Storžičem in Kropa).

TRETI DAN

Zadnji dan so nastopili trije vabljeni predavatelji.

Dr. Cene Bavec je v vabljenem predavanju *O motivaciji občanov za uporabo javnih IT storitev* predstavil analizo, ki je bila izvedena na osnovi sekundarnih informacijskih virov Evropske komisije. Za napovedovanje zanimanja občanov za javne IT storitve je uvedel agregatni indeks uporabe javnih IT storitev na osnovi analitičnih indeksov, ki so dostopni v publikaciji Eurostat. Slovenija se tu uvršča okoli povprečja EU. Rezultati analize napovedujejo, da bodo morali veliki javni sistemi, kot je javna uprava, poiskati inovativne poti za spodbujanje uporabe svojih IT storitev.

V naslednjem vabljenem predavanju *An EGNOS based approach to increase the safety of ground movements in airports* je **Augusto Casaca** (sodelavec Isabel Rebelo) predstavil delujoč napredni sistem za usmerjanje talnega prometa na lizbonskem letališču. Predstavil je kompleksno rešitev brezžične povezave vseh prevoznih sredstev, ki se gibljejo tudi po kritičnih poteh na letališču ter sistem opozarjanja in alarmiranja v kritičnih primerih. Sistem deluje na Portugalskem.

V zadnjem vabljenem predavanju z naslovom *Novice na vaši strani* je **Boštjan Štrukelj** predstavil trud ekipe, ki izdaja časopis Računalniške novice. Predstavil je sistem, ki je iz preproste skripte java prerasel v popularen RSS in ga uporablja že preko 300 spletnih strani v Sloveniji.

Metodologije in pristopi k obvladovanju informatike

Sekcijo sta vodila **dr. Marko Bajec** (Univerza v Ljubljani) ter **dr. Andrej Šostarič** (Hermes Softlab, d. d.).

Prva predavateljica sta bila **mag. Andrej Tomšič** ter **mag. Podlesnik Bojan** (Informatika, d. d.) s prispevkom *Zagotavljanje potrebnega znanja pri prenovi kompleksnega IS*.

V prispevku sta avtorja obdelala možnost vpeljave sistema prenašanja znanja med sodelavci v delovnih sredinah ob prenovi informacijskega sistema. Zastavila sta si vprašanje: kako učinkovito in uspešno prenašati znanje na sodelavce v delovni sredini na področju poslovne informatike ter kateri pogoji in katere tehnike so uporabne pri tem. Ugotovila sta, da se ta proces ne sme prepustiti niti stihiji niti interesom posameznikov niti odgovornim vodjem.

Prenašanje znanja med sodelavci informatiki ne sme biti niti izoliran proces, ki je odvisen le od volje posameznikov in njihove izbire, niti ne sme sloneti na prisili. Oviro predstavljajo ljudje sami, ki se ne zavedajo, da skrivanje znanja pomeni za posameznike le kratkoročno korist, za celoten kolektiv pa dolgoročno škodo.

Rešitev problema se nakazuje v dvigu kulture vseh: lastniki morajo uvideti potrebnost znanja, vodstvo mora zagotoviti izrabo znanja s primerno organizacijo dela in vzgojo zaposlenih, posamezniki pa ne smejo graditi svoje kariere na skrivanju lastnega znanja.

Naslednja se je predstavila **mag. Iza Login** (IZZIS Podjetniško in poslovno svetovanje Iza Login, s. p.) s prispevkom *Resnice in zmote IT razvojnih projektov*.

Ne glede na to, da menedžment razvojnih projektov ni novo področje, se ponavljajo iste napake: ko se ugotovi, da se projekt ne bo mogel zaključiti v načrtovanem času,

se k projektu pritegne še več ljudi, projektni mejniki se postavljajo preohlapno, pri postavljanju projektne organizacije se ne razmišlja dovolj o učinkoviti delitvi dela, timske vloge niso točno določene. Pri arhitekturi sistemov se vedno znova ukvarjamo z vprašanjem nujnosti pilotnih projektov, medtem ko projektna dokumentacija še vedno nima prave prioritete ...

Avtorica se je dotaknila le najbolj perečih dejavnikov, s katerimi se srečujemo ob izvajanju IT razvojnih projektov. Dejstvo je, da se problemi zmanjšujejo z rastjo izkušenj, ki pa so vse prevečkrat povsem individualne in se v praksi premalo prenašajo na sodelavce z manj izkušnjami. Razen strogo tehničnih veščin je pri projektnem menedžmentu tudi veliko opravka s tako imenovanimi mehkim veščinami vodenja, ki se jim daje premalo poudarka in na ta način zavira učinkovitejše upravljanje projektov.

Tadej Prešeren in **dr. Marko Bajec** (Univerza v Ljubljani, Fakulteta za računalništvo in informatiko) ter **mag. Boštjan Žvanut** (Univerza na Primorskem, Visoka šola za zdravstvo Izola), so v prispevku *Izdelava celovitih IT procesov* predstavili koncept celovitih IT procesov, kjer se s pomočjo različnih pristopov (npr. delovnih okvirjev, veljavnih standardov, priporočil) ter t. i. skritega znanja izdelata celoviti IT proces z vsemi možnimi elementi (npr. aktivnosti, vloge, aplikacije, dokumente), ki se v okviru določenega IT procesa lahko uporabljajo. Celoviti IT procesi lahko koristijo načrtovalcem IT procesov kot referenčni proces, na podlagi katerega lahko izvedemo načrtovanje IT procesov in njihovo prilagajanje.

Kristjan Košič in **Aleš Živkovič** (Inštitut za informatiko, Univerza v Mariboru, Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko) pa sta v zadnjem prispevku tega sklopa z naslovom *Modeliranje ponovno uporabljenih procesov razvoja informacijskih sistemov* prikazala primer orodja ter izkušnje, ki sta jih s sodelavci pridobila pri izdelavi lastnega procesa razvoja informacijskih sistemov.

IBM Rational Method Composer – RMC je orodje za urejanje metod in komponiranje le-teh v procese. Orodje se uporablja za prilagoditev razvojnega procesa programske opreme, razvoj operativnih informacijskih procesov ter razvoj in prilagoditev poljubnih kompleksnih poslovnih procesov, ki zahtevajo pregledno, sledljivo ter konsistentno dokumentacijo. Poslovni procesi se objavijo in distribuirajo preko spletnih strani, saj tako uporabniku ni treba nameščati dodatne programske opreme.

Modeliranje procesov poteka v modelnem ogrodju Eclipse, ki vključuje metodologijo RUP (Rational Unified Proces), ter v drugih procesnih knjižnicah, ki s svojimi dobrimi praksami usmerjajo razvoj poslovnih procesov in sistemov. RMC predstavlja evolucijo RUP-a in kroji nje-

govo metodologijo tako, da se lahko prilagodi ali uporabi samo tisti del, ki je pomemben za proces v izgradnji.

Enostavna uporaba procesnega orodja skrajšata čas prilagoditve procesa z več dni na nekaj ur. Orodja vključujejo čarovnike, ki nas vodijo skozi procesni razvoj in učijo, kako učinkovito prikrojiti razvojni proces potrebam organizacije za doseg zadanih ciljev.

Konferenco je ves čas spremljala tudi manjša razstava računalniških proizvodov in storitev z nekaterimi družabnimi dogodki.

Konferenca se je zaključila s sklepnim govorom predsednika Slovenskega društva Informatika, podelitvijo nagrad avtorjem prispevkov ter nagradnim žrebanjem udeležencev.

Metka Bakan Toplak, Dušan Majer, Alojz Urbajs